

E legenda és apokrif hagyomány nyomán keletkezett ének egyik legalkalmasabb példa arra, amit az eddigiek során is már érintettünk a ponyvákkal, azok iróival, a módszerekkel, az énekek minőségével és egyebekkel kapcsolatban. - Ezt érintően szólunk az országosan is jeles jászárokszállási ~~Énekszerzőről~~ ^{Nagy Lajos}, ill. egyik leghathatósabb írásáról "Szűz Mária Emléke" - Egri Nyomda-Részvénytársaságnál, Egerben. A közel 100 oldalas kiadvány tartalmából/Szűz Mária születése. Az angyali menyegző vagy Sz. Mária eljegyzése, Csoda-történet sz. Mária jegygyűrűjéről, vagy az oltár-szentségtelenítő királyné büntetése.... stb./ bennünket ez utóbbi ének-ciklus érdekel, melyben Varga három fejezetben írja hosszadalmas bőbeszédűséggel, 15 szótagos négysoros strófákban - végeredményben egyéb témák kontaminációjaként - A szent család futását, A gyűrű csodálatos megtalálását, s végül Az oltár-szentségtelenítő királyné büntetését. Ez utóbbiról szól tulajdonképpen közölt Bedő-féle énekünk 13 szótagos, tömörebb és a téma lényegét érintő sűrítése/ amit kivételesen sikerültebbnek tartunk Vargánál/. - Minden bővebb magyarázat helyett - kiragadva - közöljük a Varga féle szövegek, sorok azon részeit, amelyek szinte szóról szóra egyeznek Bedő szövegrészeivel. Először Bedő/B/, majd Varga/V/ sorai.

B: Akarom, hogy mindnyájan nekem hódoljatok.

V: Akarom, hogy én előttem a porba boruljatok.

B: ~~Akarom, hogy mindnyájan~~

Hogy hatalmam erejét lássátok legottan,
Kezeimmel tépem azt a gyűrűt onnan.

V: Ven-e még olyan, ki mer hatalmamban kételkedni

Lássátok, azon gyűrűt is le fogom onnan venni.

B: Szentségtörő kezével a gyűrűt levette,

V: S abból vakmerő kezekkel a gyűrűt elrabolta.

B: Beszélne még tovább is, de elsápadt arcza,

Fejéről a földre hull a gyémánt korona.

V: Beszélne még tovább, de a hang ajkára fagyott, - - -

S a királyné fejéről a földre hull a korona.

B:Nem mozdulhat helyéről-,mint kőszobor ugy állt,
Palástján a drágakő égető tüzzé vált.

V:A mint így kétségbeesve a szent oltár előtt állt,
Palástján a sok drágakő mind égető tüzzé vált.

B:Jobb karja melylyel a szent képet fenyegette,
Mégkövülve dermedten meredt az ég fele.

V:A királynének kinyújtott karja megmervedett,---
Mozdulatlan,mint kődarab az ég felé meredve.

B:Ó,szakadjatok rám oltár és boltozat,

V:Oh szakadjatok le rám oltár és kőboltozat.

B:Hüségese emberim jőjjetek sietve,

V:Hatalmas főemberim nyujtsatok sgedelmet.

B:Nem ugy,nem ugy királyné,szólalt meg a püspök,

V:Ne ugy beszélj királyné,hangzott a főpap szava.

B:Óh ha van még számomra Istennél kegyelem,

V:Oh ha van még számomra az égben egy irgalomcsepp.

B:Most a főpap kezéből a szentel viz gyöngye,
Tömjénfüst illatával hullott a bünösre,

V:Most a püspöknek kezéből a szentel viznek gyöngye,
Tömjénfüstnek illata közt szállot a nagy bünösre.

B:S a gyűrüt,mely még ott volt a megmerevült ujján,
Körülsugározta egy ragyogó szivárvány,
S égi fény közt magától felszállt az oltárra,
A kegy-kép előtt lévő ereklyetartóba.

V:És a gyűrüt,mely még ott volt a merev kéznek ujján,
Körülsugározta azt egy ragyogó tűz szivárvány,
Mely égi fény közt magától felszállt az oltárra,
A kegszobor előtt levő szent ereklyetartóba.....stb.

Bedő elbeszélése egytémájú kerek,egész epikusének.Varga tovább bo-
nyolítja a legendát,mely szerint a büszke Izabella királynő zárdába
vonul ~~ke~~büneit siratván".

Legujabb szent énekek
szüz Mária jegygyűrűjéről és
a lourdesi szüz Máriatiszteletéről
minden szent helyen.

/a lourdesi barlangban álló Szüz előtt térdel Bernadette/

Összeírta: Bedő Mihály.

BUDAPEST.

Nyomatott Bagó Márton és fiánál.

--

Ének: szüz Mária jegygyűrűjének csodatörténetéről.

Dallam: Üdvözlégy szüz Mária rózsapiros hajnal...

Szüz Mária hivei buzgó keresztények,

Hallgassátok meg ezen csodatörténetet.

A mely szüz Máriának jegygyűrűjéről szól,

Bizonyságot tevén az ő szent hatalmáról.

Peruzsa városának ~~székes~~ székesegyházában /Perugia/

A főoltáron, hol a szent Szüz kegyképe van,

Ez előtt őriztetik Mária gyűrűje,

A melylyel őt szent József egykor eljegyezte.

Nagy tiszteletben tartják ezen szent ereklyét,

Az isteni szüz jegyes fennmaradt emlékét.

Évenként sok százezer szent búcsújárással

Járnak ide a hivek igaz hódolattal.

Volt ezen országnak egy büszke királynéja,

Kevély istentagadó, neve Izabella.

Tündöklő palotája márványból építve

Ragyogva ott állott a főtemplommal szembe.

Ezen királyné előtt nem volt szent semmisem,

Leginkább Máriának volt nagy ellensége.

Egykor egy augusztusnak tizenötödikén

Éppen Nagy-Boldogasszony dicső szent ünnepén.

Százezren jöttek ide virágos zászlókkal,

Szent ének zengése közt, egyházi pompával.

A királyné szívében támad nagy gyűlölet,

Hogy mért nem őt illeti ez a nagy tisztelet.

Hófehér két arczán a harag tüze lángolt,

Fényes környezetéhez kevélyen ekkép szólt:

~~2~~

Meg akarom mutatni, ki a hatalmasabb,
Én-e vagy szűz Mária, kinek úgy hódolnak.
És koronával fején, királyi palástban
Fényes kíséretével indul a templomba.

Midőn a palotának kapuján kiléptek,
Megzendül a templomban magasztos ének,
Ezüst hangu csengő szól úrfelmutatásra,
Leborulnak a hivek szentségimádásra.

És büszke királyné, kinek nem volt szive,
Vad zajjal ekkor tört az egyház belsejébe.

Fejedelmi korona tündöklök homlokán,
Drágakövekkel terhelt palástban a vállán.

A csepp ~~te~~ megtörik a következő hangok:

"Akarom, hogy mindnyájan nekem hódoljatok.

Én vagyok a királyné, enyém a hatalom,

Melylyel a templomot is összerombolhatom.

Hogy hatalmam erejét lássátok legottan,

Kezeimmel tépem azt a gyűrűt onnan."

S ekkor vakmerően lépett az oltár elébe,

Szentségtörő kezével a gyűrűt levette.

És azt jobb kezének az ujjára felvonta,

Szűz Mária képéhez fordulván így ~~szóla~~ szóla:

Hogyha Isten anyja vagy, vedd vissza gyűrűdet,

Hitvány kép, én te tőled egy cseppet sem félek.

S jobb kezét a kép felé fenyegetve tartja

Istentelen szavától zeng a templom boltja.

Borzad a nép, hogy hallja a királyné szavát,

Az ősz főpap ég felé emelé két karját.

Az Isten szolgájához a királyné szólott,

Előmbé borulj s azt a képet ne bámuld ott.

Beszélne még tovább is, de elsápadt arcza,

Fejéről a földre hull a gyémánt korona.

Nem mozdulhat helyéről - mint kőszobor úgy állt,

Palástján a drágakő égető tüzzé vált.

Jobb karja melylyel a szent képet fenyegette,

Megkövülve, dermedten meredt az ég felé.

Megkékült ajkáról rémsikoltást hallat:

Ő, szakadja rám voltár és boltozat.

Ugy ég testemben a vér, égeti lelkemet,

Ilyen szörnyü kin csak a pokol tüze lehet.

Hüségese emberim jójjetek sietve,

Ezt a gyűrűt ujjamról kérlek vegyétek le.

A főurak sietnek a gyűrűt levenni,

De a merev kart meg sem bírják mozditani.

Nem úgy, nem úgy királyné, szólalt meg a püspök,

Istennél az irgalom, ha megbánod bünöd.

Óh ha van még számomra Istennél kegyelem,

Szent atyám, kérd Istent, hogy irgalmazzon nekem.

Most a főpap kezéből a szentelt viz gyöngye

Tömjénfüst illatával hullott a bünösre.

S a gyűrűt, mely még ott volt a megverevül ujján,

Körülsugározta egy ragyogó szivárvány.

S égi fény közl magától felszállt az oltárra,

A Kegy-kép előtt lévő ereklyetartóba.

Szánjad, bánjad bünödet, az ősz püspök így szólt,

Visszavette Mária, ami az övé volt.

És a te szépségedet ő is visszaadja,

Isten nevében kezéd kulcsold hő imára.

Ime a szent igékre a szörnyü fájdalom

Megszünt a kegykép előtt csodálatos módon.

Sirva szólt a királyné: koronám, palástom

Azt akarom, hogy a szent szüz képén ragyogjon.

Szörnyü bünt követtem el, mit holtig siratok,

Kevély, büszke gazdagok rólam tanuljatok.

A ki vakmerő kézzel követ dob az égre,

Saját lelkének üdvét töri azzal össze.

Ó mert csak két dolog közt lehet választani,

Mert vagy szentnek kell lenni, vagy el kell kárhozni.

Az istentelen bünöst a kárhozat várja,

De a megtért bünösnek nincs pokolra útja.

Kérünk ó szüz Mária, hogy váljon üdvünkre

A te drága jeggyűrűd csodás története.

Czár dába került "Vasit megváltani"

Legujabb szent énekek
szűz Mária jeggyűrűjéről
minden szent helyen.

/kőszikla előtt Mária, lent apáca nyujtja olvasóját/

Ipld. Józse a eredetivel a motort

Összeírta: Bedő Mihály.

BUDAPEST.

Nyomatott Bagó Márton és fiánál.

Ének szűz Mária jeggyűrűjének csodatörténetéről.
Dallam:Üdvözlégy szűz Mária rózsapiros hajnal.

Szűz Mária hivei buzgó keresztények,
Hallgassátok meg ezen csodatörténetet.

A mely szűz Máriának jeggyűrűjéről szól,
Bizonyosságot tevé az ő szent hatalmáról.

Peruzsa városának székesegyházában,
A főoltáron, hol a szent szűz kegyképe van.

Ez előtt őriztetik Mária gyűrűje,
A melylyel őt szent József egykor eljegyezte.

Nagy tiszteletben tartják ezen szent ereklyét,
Az isteni szűz jegyes fenmaradt emlékét.

Évenként sok százezren szent bucsujárással,
Járnak ide a hivek igaz hódolattal.

Volt ezen országnak egy büszke királynéja,
Kevély istentagadó neve Izabella.

Tündöklő palotája márványból építve,
Ragyogva ott állott a főtemplommal szembe.

Ezen királyné előtt nem volt szent semmise,
Méginkább Máriának volt nagy ellensége.

Egykor egy augusztusnak tizenötödikén,
Éppen Nagy-Boldogasszony dicső szent ünnepén.

Százezren jöttek ide virágos zászlókkal,
Szent ének zengése közt, egyházi pompával.

A királyné szívében támad nagy gyűlölet,
Hogy mért nem őt illeti ez a mély tisztelet.

Hófehér két arczán a harag tüze lángolt,
Fényes környezetéhez kevélyen ekkép szólt:

Még akarom mutatni, ki a hatalmasabb,
Én-e vagy szűz Mária, kinek úgy hódolnak.

És koronával fején, királyi palástban,
Fényes kíséretével indul a templomba.

Midőn a palotának kapuján kiléptek,
Meggzendül a templomban a magasztos ének.

Ezüst hangu csengő szól, urfelmutatásra,
Leborulnak a hivek szentségimádásra.

Esa büszke királyné, kinek nem volt szive,
Vad zajjal ekkor tört az egyház belsejibe.

Fejedelmi korona tündöklök homlokán,
Drágakövekkel terhelt bársony palást vállán.

A csendet megtörik a következő hangok:
"Akarom, hogy mindnyájan néjem hódoljatok.

En vagyok a királyné, enyém a hatalom,
Melylyel e templomot is összerombolhatom.

Hogy hatalmam erejét lássátok legottan,
Kezeimmel tépem le azt a gyűrűt onnan.

S ekkor vakmerően lépett az oltárkezelébe,
Szentségtörő kezével a gyűrűt levette.

És azt a jobb kezének az ujjára felhuzta,
Szűz Mária képehez fordulván így szóla.

Hogyha Isten anyja vagy, vedd vissza fiúcsódot
Hitvány kép én te tőled egyáltalán nem félek.

S jobb kezét a kép felé fordítva tartja.
Istentelen szavától zengett templom voltja.

„Orzad a nép, hogy hallja a királyné szavát,
Az ősz főpap ég felé emelé két karját.

Az Isten-szolgájához a királyné szólott,
Előmbre borulj s azt a képet ne bámuld ott.
Beszélne még tovább is, de elsápadt arcza,
Fejéről a földre hull a gyémánt korona.

Nem mozdulhat helyéről-mint kőszobor úgy állt,
Palástján a drágakő égető tüzzé vált.

„Jobb karja melylyel a szent képet fenyegette,
Mégkövülve, dremedten meredt az ég felé.

Mégkékült ajkáról rémsikoltást hallat:
Ó szakadatok rám oltár és boltozat.

Ugy ég testemben a vér, égeti lelkemet,
Oh, milyen szörnyü kin csak a pokol tüze lehet.

En hűséges embereim jőjjetek sietve,
Ezt a gyűrüt ujjamról kérlek vegyétek le.

A főurak sietnek a gyűrüt levenni,
De a merev kart meg sem bírják mozdítani.

„Nem úgy, nem úgy királyné, szólalt meg a püspök:
Tiéd az irgalom, ha megbánod bűnöd.

Ha van még számomra Istennél kegyelem,
Jó atyám kérd Istent, hogy irgalmazzon nekem.

A főpap kezéből a szentelt víz gyöngye,
Minden illatával hullott a bűnösre.

Sa jővő, mely meg ott volt megmerült ujján,
Ragyogó szivárvány.

Handwritten note: Szépi fény... ~~2000~~ *Handwritten signature*

Handwritten notes:
Sépi fény...
A leg. nép...
Sírjad, bánjad bűnödöt, az őz püspök...
Sírjad, bánjad bűnödöt, az őz püspök...
Sírjad, bánjad bűnödöt, az őz püspök...

Handwritten notes:
His a te répregedet...
Osten...
A leg. nép...
His a te répregedet...
Osten...
A leg. nép...

Handwritten notes:
Sírjad, bánjad bűnödöt, az őz püspök...
Sírjad, bánjad bűnödöt, az őz püspök...
Sírjad, bánjad bűnödöt, az őz püspök...

Handwritten notes:
A gyi valuravé...
Saját...
Ó, most...
A gyi valuravé...
Saját...
Ó, most...

Handwritten notes:
A gyi valuravé...
Saját...
Ó, most...
A gyi valuravé...
Saját...
Ó, most...